

Beslissing van de Commissie van Beroep van de Koninklijke Nederlandse Schaakbond

Zaaknummer 2526-2

1. Inleiding

Op 7 februari 2026 vond de wedstrijd Oud Zuylen Utrecht 1 (verder te noemen OZU) – HSG 1 (verder te noemen HSG) plaats in klasse 4C van de KNSB-competitie. Aan het zesde bord speelde als invaller Hans Bartels voor OZU tegen Inge Bunschoten voor HSG. Hans Bartels had bij ronde 1 van de Meesterklasse een rating van 2249. Hij won de partij. HSG heeft verzocht om de partij voor Hans Bartels verloren te verklaren omdat Hans Bartels een te hoge rating zou hebben. De medewerker competitiezaken van het Bonds bureau van de KNSB heeft namens de competitieleider dat verzoek afgewezen. Hiertegen is HSG in hoger beroep gekomen.

2. Het dossier

De Commissie van Beroep beschikt over de volgende stukken:

- a. Een mail van 8 februari 2026 11.49 uur van de teamleider van HSG aan de medewerker competitiezaken van het Bonds bureau van de KNSB.
- b. Een mail van 8 februari 2026 14.32 uur van de medewerker competitiezaken van het Bonds bureau van de KNSB aan de teamleider van HSG.
- c. Een mail van 10 februari 2026 13.38 uur van de teamleider van HSG aan de medewerker competitiezaken van het Bonds bureau van de KNSB.
- d. Een mail van 12 februari 2026 9.27 uur van de medewerker competitiezaken van het Bonds bureau van de KNSB aan de teamleider van HSG.

- e. Een beroepschrift van 18 februari 2026 17.04 uur van de teamleider van HSG.

3. Ontvankelijkheid

Nu het beroep niet betreft iets dat tijdens de wedstrijd is voorgevallen en het een materie betreft waarover de competitieleider ook ambtshalve een beslissing kan nemen, staat het feit dat het protest niet op het wedstrijdformulier is vermeld, niet aan de ontvankelijkheid van het beroep in de weg. HSG is ontvankelijk in het hoger beroep.

4. Beoordeling van het beroep

- 4.1 Deze zaak gaat over interpretatie van artikel 13.3 van het KNSB Competitiereglement. Dit artikel luidt:
“Een lid, dat niet ingevolge artikel 11, lid 3 van dit reglement voor enig team is opgegeven, behoort niet als invaller te fungeren in een lager team dan dat, waartoe het redelijkerwijze moet worden gerekend, indien het wel zou zijn opgegeven. Om te bepalen tot welk team een lid redelijkerwijze moet worden gerekend indien het zou zijn opgegeven, is niet alleen de rating van de speler van belang, maar kunnen ook andere factoren een rol spelen. Als een vereniging een beroep wil doen op dergelijke andere factoren, dan dienen voordat de betreffende wedstrijd wordt gespeeld de aangevoerde omstandigheden door de competitieleider te zijn gehonoreerd. Invallen is toegestaan wanneer de rating van de invallende speler niet hoger is dan $40 +$ de rating van de hoogste ratinghouder van het team waarin wordt ingevallen of niet hoger is dan de rating van de laagste ratinghouder van het eerstvolgende hogere team van dezelfde vereniging (in de opstelling volgens artikel 3).”

- 4.2 In de eerste zin van artikel 13.3 staat de achtergrond van het artikel. Die achtergrond is dat een speler niet in een te laag team mag invallen. De andere zinnen van artikel 13.3 zijn een nadere uitwerking van de eerste zin.
- 4.3 Het gegeven dat een speler niet in een “te laag” team mag invallen, kan nooit van toepassing worden geacht op het hoogste team van een vereniging, aangezien er in dat geval geen hoger team van die vereniging is waarin de speler zou kunnen uitkomen. De tweede en volgende zinnen van artikel 13.3 behandelen gevallen waarin een speler mogelijkerwijs in een lager team kan invallen, maar deze gedeelten van het artikel zijn per definitie niet van toepassing op invallen in het hoogste team. Dit betekent dat in deze casus ook geen beroep kan worden gedaan op deze gedeelten van het artikel.
- 4.4 In het beroepschrift wordt nog een beroep gedaan op de uitspraak van de Commissie van Beroep in de zaak 2122-1, maar in dat geval ging het niet om invallen in het hoogste team van een vereniging.
- 4.5 De conclusie is dat Hans Bartels wel degelijk mocht invallen in het eerste team.
- 4.6 De Commissie van Beroep zal daarom het beroep verwerpen. De Commissie van Beroep ziet geen reden om te bepalen dat de door HSG betaalde cautie geheel of ten dele zou moeten worden terugbetaald.

5. Beslissing

De Commissie van Beroep verwerpt het beroep.

Aldus op 28 februari 2026 vastgesteld door A.A. Schuering, E.M.M. Roosendaal en J.H.A. van Eijk, leden van de

Commissie van Beroep, en namens de Commissie van
beroep ondertekend door A.A. Schuering